ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1949

Vyhlásené: 10.08.1949 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

194.

Zákon

zo dňa 13. júla 1949,

o nadobúdaní a strácaní československého štátneho občianstva.

Národné shromaždenie Československej republiky usnieslo sa na tomto zákone:

Časť prvá.
Nadobúdanie štátneho občianstva.

§ 1.
Narodením.

(1) Dieťa, ktoré sa narodí na území Československej republiky a ktorého otec alebo matka je občanom, nadobúda narodením štátne občianstvo.

(2) Dieťa, ktoré sa narodí v cudzine, nadobúda narodením štátne občianstvo, ak sú jeho otec i matka občanmi; dieťa, ktoré sa narodí v cudzine a ktorého otec alebo matka je občanom, kým druhý z rodičov je cudzincom, nadobúda štátne občianstvo, ak s tým vysloví súhlas krajský národný výbor na žiadosť toho z rodičov, ktorý je občanom. Žiadosť o súhlas môže byť podaná do jedného roku od narodenia.

(3) Dieťa, ktoré bolo nájdené v útlom veku na území československej republiky, je občanom, dokiaľ sa nepreukáže, že má inú štátnu príslušnosť.

§ 2.
Sobášom.

(1) Cudzinka nadobúda štátne občianstvo sobášom s občanom, ak vysloví krajský národný výbor na jej žiadosť s nadobudnutím súhlas. Žiadosť o súhlas môže byť podaná už pred sobášom, najneskoršie však do šesť mesiacov po ňom. I keď bol súhlas udelený po sobáši, hľadí sa na vec tak, ako keby bola cudzinka nadobudla štátne občianstvo dňom sobáša.

(2) Štátne občianstvo nadobúdajú s cudzinkou jej deti mladšie 15 rokov, ktoré pojala do svojej žiadosti.

§ 3.
Udelením.

(1) Štátne občianstvo udeľuje Ministerstvo vnútra žiadateľom, ktorí

a) sa neprevinili proti Československej republike alebo jej ľudovodemokratickému zriadeniu,

b) bývajú v tuzemsku nepretržite aspoň päť rokov,

c) pri nadobudnutí štátneho občianstva stratia, pokiaľ nie sú bezdomovcami, svoju doterajšiu štátnu príslušnosť.

(2) Ministerstvo vnútra udeľuje štátne občianstvo podľa voľnej úvahy; v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže ho udeliť i osobe, ktorá nevyhovuje ustanoveniam odseku 1, písm. b) a c).

(3) Manželia môžu žiadať o udelenie štátneho občianstva v spoločnej žiadosti; žiadosť každého manžela sa posudzuje samostatne. Deti mladšie 15 rokov, ktoré ich otec alebo matka pojali do svojej žiadosti, nadobúdajú štátne občianstvo spolu s otcom alebo s matkou.

§ 4.
Štátoobčiansky sľub.

(1) Nadobudnutie štátneho občianstva sobášom a udelením štátneho občianstva stáva sa pre osoby staršie 15 rokov účinným až zložením sľubu tohto znenia:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie, že budem vždy verný a oddaný (verná a oddaná) Československej republike a jej ľudovodemokratickému zriadeniu a že budem riadne plniť všetky povinnosti jej občana (občianky).“.

(2) Len vo výnimočných prípadoch môže byť zloženie štátoobčianskeho sľubu Ministerstvom vnútra odpustené.

Časť druhá.
Strácanie štátneho občianstva.

§ 5.
Sobášom.

Občianka stráca štátne občianstvo sobášom s cudzincom, ak nadobúda štátnu príslušnosť svojho manžela podľa právneho poriadku jeho vlasti. Krajský národný výbor môže však na jej žiadosť, podanú pred sobášom alebo najneskoršie do 6 mesiacov po ňom, vysloviť, že sa jej ponecháva štátne občianstvo. I keď bola priaznive vybavená žiadosť až po sobáši, platí, že strata štátneho občianstva nenastala.

§ 6.
Prepustením.

(1) Štátne občianstvo stráca ten, kto je prepustený zo štátneho sväzku na vlastnú žiadosť. Štátne občianstvo zaniká dňom doručenia listiny o prepustení.

(2) Manželia môžu žiadať o prepustenie zo štátneho občianstva v spoločnej žiadosti; žiadosť každého manžela sa posudzuje samostatne. Deti mladšie 15 rokov, ktoré ich otec alebo matka pojali do svojej žiadosti, strácajú štátne občianstvo spolu s otcom alebo s matkou.

§ 7.
Odňatím.

(1) Ministerstvo vnútra môže štátne občianstvo odňať osobe, ktorá sa zdržuje v cudzine a

a) vyvíjala alebo vyvíja akýmkoľvek spôsobom činnosť štátu nepriateľskú alebo takú, ktorá môže porušiť záujem štátu, alebo

b) nezákonne opustila územie Československej republiky, alebo

c) nevráti sa do vlasti do určenej lehoty, najmenej do 30 dní (zo zámoria do 90 dní), odo dňa doručenia výzvy Ministerstva vnútra na návrat.

(2) Ministerstvo vnútra môže štátne občianstvo odňať tiež osobe, ktorá má ešte inú štátnu príslušnosť.

(3) Ak je doručenie výmeru o odňatí štátneho občianstva alebo výzvy podľa odseku 1, písm. c) do vlastných rúk príjemcových obťažné, môže sa nahradiť verejnou vyhláškou.

§ 8.
Rodinní príslušníci.

Strata štátneho občianstva u jedného z manželov nemá vplyv na štátne občianstvo druhého manžela alebo detí, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak; to isté platí, ak vyslovil súd právoplatne stratu štátneho občianstva ako trest.

Časť tretia.
Príslušnosť.

§ 9.

(1) Pokiaľ nie je v tomto zákone ustanovené inak, rozhodujú vo veciach štátneho občianstva okresné národné výbory. Okresný národný výbor prijíma tiež štátoobčiansky sľub a osvedčuje občanom štátne občianstvo na tlačive, ktorého znenie určí Ministerstvo vnútra. Tým nie je dotknuté osvedčenie štátneho občianstva v občianskych preukazoch (zákon zo dňa 19. júla 1948, č. 198 Sb., o občianskych preukazoch).

(2) Pre miestnu príslušnosť je smerodajné bydlisko. Ak nemá strana bydlisko v tuzemsku, je pre príslušnosť smerodajné jej posledné bydlisko v tuzemsku; ak nemala bydlisko v tuzemsku alebo ak je bydlisko neznáme alebo sporné, rozhoduje o štátnom občianstve Čechov príslušný národný výbor v Prahe, o štátnom občianstve Slovákov príslušný národný výbor v Bratislave, a ak nejde o Čecha alebo Slováka, určí miestnu príslušnosť Ministerstvo vnútra.

Časť štvrtá.
Záverečné ustanovenia.

§ 10.

(1) Začiatočným dňom účinnosti tohto zákona strácajú platnosť všeobecné predpisy o nadobúdaní a strácaní štátneho občianstva.

Najmä sa zrušujú:

1. ustanovenie § 28, vety druhej a §§ 29, 30, 31 a 32 obč. zák.,
2. vysťahovalecký patent zo dňa 24. marca 1832, č. 2557 sb. zák. súd.,
3. dekréty dvorskej kancelárie upravujúce veci štátneho občianstva,
4. zák. čl. L/1879 o nadobúdaní a strácaní štátneho občianstva a zák. čl. IV/1886 o naturalizácii hromadných repatriantov,
5. ustanovenie §§ 2 a 3 zákona zo dňa 9.apríla 1920, č. 236 Sb., ktorým sa doplňujú a menia doterajšie ustanovenia o nadobúdaní a strácaní štátneho občianstva a domovského práva v Československej republike,
6. vyhláška ministra vnútra zo dňa 15. decembra 1926, č. 225 Sb., o preukaze o štátnom občianstve Československej republiky, v znení vyhlášky zo dňa 1. júla 1928, č. 108 Sb.,

7. zákon zo dňa 29. mája 1947, č. 102 Sb., o nadobúdaní a strácaní československého štátneho občianstva sobášom.

(2) Tento zákon sa nedotýka zákona zo dňa 29. apríla 1930, č. 60 Sb., ktorým sa vykonáva dohovor zo dňa 16. júla 1928 medzi Československom a Spojenými štátmi severoamerickými o naturalizácii, zákona zo dňa 12. apríla 1946, č. 74 Sb., o udelení štátneho občianstva krajanom vracajúcim sa do vlasti, zákona zo dňa 13. septembra 1946, č. 179 Sb., o udelení štátneho občianstva krajanom z Maďarska, a zákona zo dňa 28. apríla 1948, č. 107 Sb., ktorým sa predlžuje lehota na podanie žiadosti o udelenie štátneho občianstva krajanom vracajúcim sa do vlasti.

§ 11.

Podrobné predpisy na vykonanie tohto zákona môže vydať minister vnútra nariadením.

§ 12.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 1. októbra 1949; vykoná ho minister vnútra po dohode so zúčastnenými členmi vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.